

EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 1. 4. 2014
COM(2014) 163 final

2014/0095 (COD)

Návrh

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

**ktorým sa zavádza okružné vízum a mení Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská
dohoda, a ktorým sa menia nariadenia (ES) č. 562/2006 a (ES) č. 767/2008**

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

V rámci schengenskej medzivládnej spolupráce sa stanovili podrobné pravidlá týkajúce sa vstupu a pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín do troch mesiacov počas obdobia šiestich mesiacov (tzv. krátkodobé pobyty).¹ Uskutočnilo sa to s cieľom zaistiť bezpečnosť schengenského priestoru² a zabezpečiť právo na voľný pohyb osôb v jeho rámci, a to aj pre štátnych príslušníkov tretích krajín. Tieto pravidlá sa potom v rámci Európskej únie, po nadobudnutí platnosti Amsterdamskej zmluvy, ďalej rozvinuli a upevnili. Na účely tohto návrhu sa za základné prvky platných právnych predpisov považujú:

- nariadenie (ES) č. 562/2006 (Kódex schengenských hraníc) a jeho následné zmeny a doplnenia³ stanovujú, okrem iného, podmienky vstupu štátnych príslušníkov tretej krajiny na účel krátkodobých pobytov,
- nariadenie Rady (ES) č. 539/2001 (nariadenie o vízach) a jeho následné zmeny a doplnenia⁴ uvádzajú zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov a krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti,
- nariadenie (ES) č. 810/2009 (vízový kódex) a jeho následné zmeny a doplnenia⁵ ustanovujú harmonizované postupy a podmienky na spracovanie žiadostí o krátkodobé víza a udeľovanie krátkodobých víz,
- Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda⁶ (CISA), a jeho zmeny a doplnenia ustanovujú zásadu „vzájomného uznávania“ krátkodobých víz. Ustanovujú aj právo na voľný pohyb na najviac 90 dní počas ľubovoľného obdobia 180 dní pre štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sú držiteľmi platného povolenia na pobyt alebo platného národného dlhodobého víza udeleného jedným členským štátom⁷.

Je samozrejme možné aj to, aby štátni príslušníci tretích krajín zostali v rámci schengenského priestoru dlhšie ako tri mesiace alebo 90 dní, ale to by sa nemalo umožňovať na základe existujúcich ustanovení týkajúcich sa krátkodobých pobytov. Vyžadovalo by si to, aby štátni príslušníci tretích krajín získali miesto pobytu v jednom z členských štátov, takže o povolenie na pobyt alebo o dlhodobé vízum by mali požiadať príslušný členský štát. Takéto povolenia sú účelovo viazané, udelené na účely vykonávania práce, podnikania, štúdia, zlúčenia rodiny atď., ale v zásade nie na účely cestovného ruchu. Neexistujú žiadne všeobecné, horizontálne pravidlá platné na úrovni celej EÚ, ktorými by sa stanovovali podmienky pre vydávanie

¹ Treba poznamenať, že do 18. októbra 2013 sa v príslušných ustanoveniach schengenského *acquis* uvádzali „3 mesiace počas ľubovoľného šesťmesačného obdobia odo dňa prvého vstupu“. Nariadenie (EÚ) č. 610/2013 (Ú. v. EÚ L, 182, 29.6.2013, s. 1) novo vymedzuje pojem „krátkodobý“ (t. j. časovú pôsobnosť schengenského *acquis*) a uvádza „90 dní v rámci akéhokoľvek 180-dňového obdobia.“

² http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/borders-and-visas/schengen/index_en.htm.

³ Konsolidované znenie je k dispozícii na adrese:

⁴ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:2006R0562:20100405:sk:PDF>.

⁵ Konsolidované znenie je k dispozícii na adrese:

⁶ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:2001R0539:20110111:sk:PDF>.

⁷ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:2009R0810:20120320:sk:PDF>.
Ú. v. ES L 239, 22.9.2000, s. 19.

⁸ Pokiaľ nie je uvedené inak, pojem „členské štáty“ sa vzťahuje na členské štáty uplatňujúce spoločnú vízovú politiku v plnom rozsahu (všetky členské štáty EÚ s výnimkou Bulharska, Chorvátska, Cypru, Írska, Rumunska a Spojeného kráľovstva), ako aj štáty pridružené k schengenskému priestoru (Island, Lichtenštajnsko, Nórsko a Švajčiarsko).

povolení na pobyt alebo dlhodobých víz, ale existujú sektorové smernice, ktoré sa vzťahujú na osobitné kategórie štátnych príslušníkov tretích štátov, napr. na pracovníkov alebo študentov. Uvedené smernice však nezabezpečujú úplné zosúladenie a ponechávajú členským štátom priestor na manévrovanie, ktorý im umožňuje ustanoviť v príslušných vnútroštátnych právnych predpisoch výnimky a odchýlky a špecifikovať určité podrobnosti.

„Obmedzenie“ na 90 dní počas ľubovoľného obdobia 180 dní v schengenskom *acquis* nie je v cudzineckom práve výnimkou. Vo vnútroštátnych právnych predpisoch o cudzincoch sa tradične rozlišuje medzi vstupmi na účel krátkodobých pobytov (jeden mesiac, tri a šesť mesiacov) — „návštevníci“ — najmä na účely cestovného ruchu a s menej prísnymi podmienkami, a medzi prijatím štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí majú záujem o dlhší pobyt na účely práce, štúdia atď., kde platia prísnejšie podmienky. V každom prípade, bez ohľadu na deliacu čiaru medzi krátkymi návštevami a pobytom a na podmienky, ktoré sa vzťahujú na cudzincov, vnútroštátne právne predpisy zavádzajú príslušné povolenia na vstup, pobyt a bydlisko, nezávisle od dĺžky plánovaného pobytu na území členského štátu (víza s rôznymi dĺžkami platnosti, predĺženie platnosti víz, povolenia na dočasný pobyt, povolenia na trvalý pobyt atď.).

Súčasný schengenský *acquis* a *acquis* EÚ o migrácii však nestanovujú systém, ktorý by sa vzťahoval na všetky druhy plánovaného pobytu porovnateľné s takýmito vnútroštátnymi právnymi predpismi. Z právnych a politických dôvodov uvedených vyššie sa schengenský *acquis* vzťahuje na krátkodobé pobyty na území všetkých členských štátov, hoci právne nástroje EÚ vytvorené v oblasti prisťahovalectva a politiky prijímania stanovujú rámec pre vnútroštátne právne predpisy, pokiaľ ide o prijímanie štátnych príslušníkov tretích krajín na pobyty dlhšie ako tri mesiace na ich *vlastnom* území.

Schengenský priestor sa rozšíril na 26 krajín a mnohí štátni príslušníci tretích krajín, napríklad turisti, výkonní umelci, výskumníci, študenti atď., majú oprávnené dôvody na to, aby v tomto priestore cestovali viac ako 90 dní v danom období 180 dní bez toho, aby boli považovaní za „prisťahovalcov“. Neexistuje však „schengenské“ vízum ani iné povolenie umožňujúce pobyt na obdobie viac ako tri mesiace alebo 90 dní v schengenskom priestore.

Komisia dostala v priebehu rokov veľa sťažností a žiadostí o riešenie tohto problému zo strany štátnych príslušníkov tretích krajín, jednak tých, ktorí požiadali o víza, ako aj tých, ktorí sú od vízovej povinnosti oslobodení. „Obmedzenie“ na 90 dní v rámci obdobia 180 dní mohlo byť vhodné v tej etape schengenskej spolupráce, keď bolo do nej zapojených päť zakladajúcich členov. V súčasnosti, keď schengenský priestor pozostáva z 26 členských štátov, však uvedené „obmedzenie“ predstavuje významnú prekážku pre mnohých štátnych príslušníkov tretích krajín s oprávneným záujmom o cestovanie v členských štátoch. Takisto to vedie k premárneniu hospodárskych príležitostí pre členské štáty.

Hlavnou charakteristikou cestujúcich, ktorí nahlásili problémy, je ich zámer „cestovať okolo“ Európy/členských štátov. Želajú si zostať v schengenskom priestore dlhšie ako 90 dní (počas ľubovoľného obdobia 180 dní). Ak ide o štátnych príslušníkov tretích krajín, na ktorých sa vzťahuje vízová povinnosť, nemôžu požiadať o krátkodobé „schengenské“ víza, pretože tie sa vydávajú len na účely ciest v maximálnej dĺžke 90 po sebe nasledujúcich dní. Oprávnenie na to nemajú v zásade ani štátni príslušníci tretích krajín oslobodení od vízovej povinnosti. Žiadna z týchto kategórií štátnych príslušníkov tretích krajín však nemá v úmysle uskutočniť

v niektorom členskom štáte pobyť v trvaní viac ako 90 dní, a preto nemôžu získať „národné“ dlhodobé vízum⁸ ani povolenie na pobyť.

Z tejto legislatívnej medzery medzi schengenským *acquis* a imigračnými pravidlami EÚ a vnútroštátnymi imigračnými pravidlami vyplýva, že takíto cestujúci by mali v zásade opustiť schengenský priestor v posledný deň svojho 90-dňového nepretržitého pobytu a 90 dní „čakať“ mimo územia členských štátov predtým, ako sa budú môcť vrátiť na účel ďalšieho legálneho pobytu. Takúto situáciu nemôžu ospravedlňovať obavy členských štátov o bezpečnosť; neslúži to ani ich hospodárskym, kultúrnym a vzdelávacím záujmom.

Najmä združenia a záujmové skupiny výkonných umelcov zdôrazňujú, že v dôsledku „obmedzenia“ pobytu na 90 dní počas obdobia 180 dní mávajú často ťažkosti pri organizovaní zájazdov v Európe. Spoločnosti na umeleckom turné vo všeobecnosti nespĺňajú podmienky pobytu, ktoré by umožnili umelcom, personálu a ich rodinným príslušníkom získať dlhodobé víza alebo povolenia na pobyť. Keďže zamestnanci takýchto spoločností sú často vysoko špecializovaní a vyškolení, zvyčajne nie je možné nahradiť ich, prípadne ich nahradenie by bolo nákladné alebo veľmi komplikované. Podľa príkladov, ktoré uviedlo Európske združenie cirkusov (ECA), strata príjmov na jedno angažmá (t. j. na vystúpeniach známej skupiny v jednotlivých mestách) dosiahla v jednom prípade približne 380 000 EUR a v druhom prípade 920 000 EUR (miestne pracovné príležitosti pre pomocný personál, koncesia, upratovači, prenájom miesta na vystúpenia, dane a poplatky, miestni dodávatelia, tlačiarne, marketing, služby, hotely a reštaurácie, služby miestnej dopravy, mzdy a platy uhradené v každom meste). ECA takisto nahlásilo prípady, keď spoločnosť musela nahradiť/vymieňať členov personálu, aby sa splnili podmienky vyplývajúce z „obmedzenia“ pobytu. V jednom prípade si náhrada 36 zamestnancov spoločnosti vyžiadala náklady vo výške približne 110 000 EUR. Podľa Európskej ligy združení zamestnávateľov v sektore aplikovaného umenia (Pearle*) v dôsledku neexistencie „alternatívnych“ povolení prichádza EÚ ročne o 500 miliónov EUR až 1 miliardu EUR, čo je vzhľadom na súčasnú finančnú a hospodársku situáciu značná suma.

Cestovné kancelárie, ako aj početné podnety adresované Komisii naznačujú, že aj čoraz viac „jednotlivých“ cestujúcich (študenti, výskumní pracovníci, umelci a ďalší pracovníci v oblasti kultúry, dôchodcovia, podnikatelia, poskytovatelia služieb atď.) má veľký záujem o to, aby sa umožnilo pohybovať sa dlhšie ako 90 dní počas ľubovoľného obdobia 180 dní v schengenskom priestore.

Navyše, je mnoho štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa už v schengenskom priestore zdržiavajú na základe dlhodobého víza alebo povolenia na pobyť vydaného členským štátom a ktorí počas svojho pobytu alebo po jeho uplynutí potrebujú alebo chcú cestovať do iných členských štátov. Napríklad študenti z tretích krajín by možno chceli po ukončení štúdia cestovať v rámci schengenského priestoru, napríklad šesť mesiacov pred návratom domov. Podľa článku 21 dohovoru CISA majú také osoby v zásade právo na slobodný pohyb v členských štátoch na základe platného dlhodobého víza alebo povolenia na pobyť, ale „obmedzenie“ na 90 dní počas ľubovoľného obdobia 180 dní sa uplatňuje aj na ne.

Uvedené všeobecné pravidlo nepredstavuje žiadny problém pre prevažnú väčšinu cestujúcich a malo by sa zachovať. Komisia však už v roku 2001 uznala potrebu doplniť toto pravidlo prostredníctvom zavedenia povolenia na pobyty dlhšie ako tri mesiace v schengenskom priestore. Komisia navrhla smernicu Rady o podmienkach, za ktorých budú môcť štátni príslušníci tretích krajín voľne cestovať na území členských štátov počas období

⁸ Pozri článok 19 dohovoru CISA, odkaz v poznámke pod čiarou č. 6.

nepresahujúcich tri mesiace, ktorou sa zaviedlo osobitné cestovné povolenie a stanovili sa podmienky na vstup a pohyb počas obdobia nepresahujúceho šesť mesiacov⁹.

Komisia navrhla zaviesť *osobitné cestovné povolenie* pre štátnych príslušníkov tretích krajín plánujúcich cestovať na území členských štátov počas obdobia *nie dlhšieho ako šesť mesiacov počas ľubovoľného obdobia 12 mesiacov*. Povolenie by bolo umožnilo nepretržitý 6 mesačný pobyt v rámci schengenského priestoru, ale príjemcovia by neboli oprávnení zostať v žiadnom jednotlivom členskom štáte dlhšie ako tri mesiace. Tento návrh – ktorý upravoval aj niekoľko ďalších otázok, napr. vyhostenie – Komisia oficiálne stiahla v marci 2006. Hlavné obavy členských štátov sa v tom čase týkali právneho základu a predpokladanej byrokracie súvisiacej s plánovaným povolením. Niektoré z nich vyjadrili nesúhlas s plánom na zavedenie povolenia pre štátnych príslušníkov tretích krajín žiadajúcich o krátkodobé víza, pretože sa nazdávali, že by to mohlo mať vplyv na integritu režimu udeľovania krátkodobých víz.

Legislatívna medzera, ktorá bola spomenutá vyššie, núti členské štáty obchádzať pravidlá a využívať právne nástroje, ktoré nie sú určené na „predĺženie“ povoleného pobytu v schengenskom priestore: uplatňovanie článku 20 ods. 2¹⁰ dohovoru CISA alebo udeľovanie víz s obmedzenou územnou platnosťou podľa článku 25 ods. 1 písm. b) vízového kódexu¹¹. Tieto praktiky sú podrobne opísané v prílohe 7 posúdenia vplyvu¹², ktoré je sprievodným dokumentom súčasne predkladaného návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o vízovom kódexe Únie (vízový kódex) (prepracované znenie)¹³.

Je preto žiaduce zaviesť nový typ víz pre štátnych príslušníkov tretích krajín oslobodených od vízovej povinnosti aj pre štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí podliehajú vízovej povinnosti a majú oprávnený záujem o cestovanie v schengenskom priestore na viac ako 90 dní počas ľubovoľného obdobia 180 dní.

Cieľom návrhu Komisie je vyplniť legislatívnu medzeru medzi schengenským *acquis* o krátkodobých pobytoch a právnymi predpismi EÚ a vnútroštátnymi právnymi predpismi o pobyte v určitom členskom štáte, a to prostredníctvom:

- zavedenia nového typu víza („okružné vízum“) na zamýšľaný pobyt v dvoch alebo viacerých členských štátoch v dĺžke viac ako 90 dní, nie však viac ako 1 rok (s možnosťou predĺženia na obdobie do 2 rokov), za predpokladu, že žiadateľ nezamýšľa uskutočniť v tom istom členskom štáte pobyt v trvaní viac ako 90 dní počas ľubovoľného obdobia 180 dní, a
- stanovenia konania o udelení okružného víza a podmienok na jeho udelenie.

Návrhom sa neupravujú podmienky a postupy prijatia štátnych príslušníkov tretích krajín na pobyty dlhšie ako tri mesiace v členskom štáte, ani podmienky a postupy vydávania pracovných povolení alebo rovnocenných povolení (t. j. prístup na trh práce).

⁹ KOM(2001) 388 v konečnom znení. Ú. v. ES C 270, 25.9.2001, s. 244.

¹⁰ „Cudzinci, ktorí nepodliehajú vízovej povinnosti, sa môžu voľne pohybovať na území zmluvných strán, najviac však 90 dní v rámci akéhokoľvek 180-dňového obdobia [...]. Odsek 1 sa nedotýka práva každej zmluvnej strany, ktorá môže predĺžiť pobyt cudzinca na svojom území nad stanovenú lehotu 3 mesiacov, a to vo výnimočných prípadoch alebo aplikáciou ustanovení bilaterálnej dohody, ktorá bola uzavretá už pred nadobudnutím platnosti tohto dohovoru.“

¹¹ „Vízum s obmedzenou územnou platnosťou sa výnimočne udeľuje v týchto prípadoch: [...] b) ak to konzulárny úrad považuje za opodstatnené, udelí nové vízum na pobyt počas toho istého 180-dňového obdobia žiadateľovi, ktorý už v priebehu tohto 180-dňového obdobia využil jednotné vízum alebo vízum s obmedzenou územnou platnosťou umožňujúce pobyt v dĺžke 90 dní.“

¹² SWD(2014) 68.

¹³ COM(2014) 164.

Hoci sa v návrhu uvádza, že na spracúvanie nového typu víza by sa mali vzťahovať mnohé ustanovenia vízového kódexu, opodstatnené je predložiť samostatný návrh, a nie začleniť predmetné ustanovenia do návrhu na zmenu vízového kódexu, pretože do rozsahu pôsobnosti vízového kódexu patria pravidlá a postupy udeľovania víz štátnym príslušníkom tretích krajín, na ktorých sa vzťahuje vízová povinnosť [pozri prílohu I k nariadeniu (ES) č. 539/2001].

2. VÝSLEDKY KONZULTÁCIÍ SO ZAJINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

• Konzultácie so zainteresovanými stranami

Táto časť je opísaná v posúdení vplyvu uvedenom v oddiele 1. Záujmové skupiny – najmä umelecké združenia – vo všeobecnosti potvrdzujú, že medzera v súčasnom právnom rámci je vážnou prekážkou mobility, či už uskutočňovanej na účel profesionálnych alebo voľnočasových aktivít, a zavedenie nového typu víza vítajú. Zdá sa však, že väčšina členských štátov je skeptická, pokiaľ ide o potrebu konať, a to vzhľadom na skutočnosť, že by sa to týkalo obmedzenej skupiny žiadateľov. Niektoré členské štáty vyjadrili pochybnosti týkajúce sa právneho základu (pozri oddiel 3).

• Posúdenie vplyvu

Posúdenie vplyvu zavedenia povolenia umožňujúceho štátnym príslušníkom tretích krajín pobyt viac ako 90 dní počas ľubovoľného obdobia 180 dní v schengenskom priestore je zahrnuté v posúdení vplyvu pripojenom k návrhu, ktorým sa mení vízový kódex.

V posúdení vplyvu sa zvažovali dve možnosti právnej regulácie.

Jedna z možností, nový typ povolenia s cieľom plánovaného pobytu v schengenskom priestore v trvaní viac ako 90 dní, avšak nie viac ako 360 dní, sa zvažovala „len“ pre obmedzenú skupinu štátnych príslušníkov tretích krajín: umelcov (alebo športovcov), pracovníkov v oblasti kultúry a členov ich personálu zamestnaných v spoľahlivých a uznaných spoločnostiach alebo organizáciách výkonných umelcov a najbližších rodinných príslušníkov cestujúcich spolu s nimi. Obmedzenie príjemcov na túto skupinu vychádzalo zo skutočnosti, že ide pravdepodobne o hlavnú skupinu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sú postihnutí terajšou legislatívnou medzerou.

*Ďalšou zvažovanou možnosťou je podobné povolenie nielen pre túto konkrétnu kategóriu štátnych príslušníkov tretích krajín, ale pre všetkých štátnych príslušníkov tretích krajín (t. j. „jednotlivých“ cestujúcich, napr. turistov, výskumníkov, študentov, podnikateľov). Keďže predmetný problém je dôsledkom legislatívnej medzery medzi schengenským *acquis* o krátkodobých pobytoch v schengenskom priestore a právnymi predpismi o prijatí štátnych príslušníkov z tretích krajín na pobyty dlhšie ako 90 dní na území členského štátu, možnosť prijatia neregulačného politického opatrenia nebola zvolená.*

Posúdenie vplyvu preukázalo,¹⁴ že *neexistencia povolenia* umožňujúceho cestujúcim zdržiavať sa dlhšie ako 90 dní počas ľubovoľného obdobia 180 dní v schengenskom priestore *má za následok výrazné hospodárske straty pre EÚ*. Podľa štúdie, ktorou bolo posúdenie vplyvu podložené, počet potenciálnych záujemcov o udelenie nového povolenia je pomerne obmedzený. Realizácia prvej možnosti by sa mohla týkať približne 60 000 žiadateľov, zatiaľ čo pri uplatnení druhej možnosti by sa počet potenciálnych žiadateľov mohol zdvojnásobiť. Vzhľadom na skutočnosť, že v roku 2012 bolo podaných viac ako 15 miliónov žiadostí o

¹⁴ V posúdení vplyvu sa poznamenáva aj to, že z dôvodu chýbajúcich údajov a solídnej metodiky na vytvorenie odhadov je veľmi ťažké posúdiť hospodárske a finančné vplyvy v tejto oblasti; čísla uvedené v tomto odseku by sa preto mali brať s rezervou.

„schengenské“ víza a že počet žiadostí má stúpajúcu tendenciu, ide o pomerne nízke počty potenciálnych žiadateľov.

Títo cestujúci sa však považujú za „osoby míňajúce značné sumy“, ktoré budú preto pravdepodobne vytvárať značné príjmy a podporovať hospodársku činnosť v EÚ, a to nielen preto, že zostanú v schengenskom priestore dlhšie. Prvá možnosť by mohla viesť k odhadovaným 500 miliónom EUR dodatočných príjmov v schengenskom priestore ročne. Hospodársky dosah druhej možnosti sa odhaduje na približne 1 miliardu EUR. V oboch prípadoch by došlo k vytvoreniu hospodárskeho zisku v dôsledku výdavkov „nových“ cestujúcich, ktorých by prilákala nová príležitosť zostať dlhšie v schengenskom priestore bez nutnosti použiť zložité „alternatívy“ na hranici zákonnosti, ako napríklad získanie víza s obmedzenou územnou platnosťou.

V posúdení vplyvu sa preukázalo aj to, že vzhľadom na očakávaný obmedzený počet žiadostí a poplatok, ktorý sa bude účtovať, administratívne náklady na spracovanie nového typu povolenia nebudú vysoké. Podávanie žiadostí o nové víza alebo žiadostí o predĺženie platnosti víz už dnes znamená pre štátnych príslušníkov tretích krajín vznik nákladov. Pokiaľ ide o druhú možnosť, posúdenie vplyvu poukázalo na určité riziko: niektorí držitelia nových povolení by mohli hľadať prácu na čiernom trhu.

3. PRÁVNE PRVKY NÁVRHU

• Podrobné vysvetlenie návrhu

Cieľom návrhu Komisie je vyplniť legislatívnu medzeru. V článku 1 návrhu sa preto zavádza nový typ víza, tzv. „okružné vízum“ (vízum typu T). V tomto článku sa takisto objasňuje, že nariadenie nemá vplyv na *acquis* v oblasti prijímania štátnych príslušníkov tretích krajín/prisťahovalectva. Z toho napríklad vyplýva, že nariadenie nemá vplyv na právne predpisy členských štátov o vplyve „nepítomnosti“ štátnych príslušníkov tretích krajín s pobytom v členskej krajine na ich povolenie na pobyt v období, keď na základe okružného víza cestujú v iných členských štátoch. Nariadenie sa nevzťahuje ani na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí vykonávajú mobilitu v rámci EÚ podľa právnych predpisov EÚ.

Článok 2 stanovuje základný princíp uvedením krížového odkazu na ustanovenia vízového kódexu a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 z 9. júla 2008 o vízovom informačnom systéme (VIS) a výmene údajov o krátkodobých vízach medzi členskými štátmi (nariadenie o VIS)¹⁵. Okružné vízum sa v mnohých ohľadoch značne odlišuje od krátkodobého víza, ako je vymedzené v článku 2 vízového kódexu. Je však veľmi podobné jednotnému vízu, keďže v zásade je platné na území všetkých členských štátov. Nový typ víza je stanovený na právnom základe krátkodobých víz a povolení, a to na článku 77 ZFEÚ. Preto je v zásade odôvodnené uplatňovať na okružné vízum príslušné ustanovenia vízového kódexu. Nasledujúce ustanovenia (články 4 až 9) podrobne konkretizujú, ktoré ustanovenia vízového kódexu sa budú uplatňovať, pokiaľ ide o podmienky a postupy udeľovania okružných víz, a ustanovujú odchýlky od týchto pravidiel, ako aj ich doplnenia, berúc do úvahy špecifiká nového typu víza. Nasledujúce články dodržiavajú na tento účel štruktúru vízového kódexu, a to kapitola po kapitole, a potvrdzujú, či sa jednotlivé ustanovenia uplatňujú a či sa zavádzajú doplnenia alebo odchýlky. Keďže Komisia zároveň predkladá návrh prepracovaného znenia vízového kódexu¹⁶, tento návrh odkazuje na ustanovenia navrhovaného prepracovaného znenia uvedeného nariadenia, a nie na terajšie

¹⁵ Ú. v. EÚ L 218, 13.8.2008, s. 60.

¹⁶ COM(2014) 164.

nariadenie¹⁷. Nariadenie o VIS, v znení tohto návrhu, sa bude v plnom rozsahu uplatňovať na okružné vízum bez potreby prijatia doplnení alebo odchýlok.

Článok 3 ustanovuje, že niektoré vymedzenia uvedené vo vízovom kódexe (napr. „štátny príslušník tretej krajiny“, „vízová nálepka“, „žiadosť“, „konzulárny úrad“) sa vzťahujú aj na tento návrh. Okrem toho vymedzuje „okružné vízum“ ako povolenie vydané členským štátom s cieľom predpokladaného pobytu v dvoch alebo viacerých členských štátoch spolu na viac ako 90 dní počas ľubovoľného obdobia 180 dní, za predpokladu, že žiadateľ nemá v úmysle uskutočniť pobyt v trvaní viac ako 90 dní počas ľubovoľného obdobia 180 dní¹⁸ v tom istom členskom štáte. Posledne uvedeným „obmedzením“ sa vylučuje prijatie na pobyty dlhšie ako tri mesiace v *jednom* členskom štáte.

V článku 4 sa stanovujú ustanovenia vízového kódexu o orgánoch, ktoré sa podieľajú na postupoch týkajúcich sa žiadostí, ktoré by sa mali uplatňovať na okružné víza. Uvedený článok vylučuje možnosť, aby sa žiadosti o okružné víza podávali na vonkajších hraniciach, pretože povolenie oprávňujúce na pobyt v schengenskom priestore prípadne až na obdobie do dvoch rokov si vyžaduje dôkladné preskúmanie, ktoré sa za žiadnych okolností nemôže vykonať na vonkajších hraniciach. Tento článok sa zároveň odchyľuje od článku 5 vízového kódexu tým, že uvádza, že členský štát oprávnený preskúmať žiadosť o okružné vízum a rozhodnúť o nej by mal byť ten členský štát, ktorého vonkajšie hranice má žiadateľ v úmysle prekročiť, aby mohol vstúpiť na územie členských štátov. To je odôvodnené tým, že v prípade mnohých štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí chcú cestovať v schengenskom priestore dlhšie ako 90 dní, by sa dali ťažko uplatniť ustanovenia terajšieho vízového kódexu (hlavná destinácia vzhľadom na dĺžku alebo účel pobytu). Účel návštevy je v zásade rovnaký vo všetkých členských štátoch (napr. predstavenia výkonných umelcov alebo cestovný ruch), pričom v mnohých prípadoch žiadateľa nemusia vopred vedieť, aký dlhý bude ich pobyt v jednotlivých členských štátoch. Napokon, článok 4 oprávňuje určité kategórie štátnych príslušníkov tretích krajín podať žiadosť o okružné vízum na území členského štátu, v ktorom sa oprávnené zdržiavajú. Je to opodstatnené, pretože mnoho štátnych príslušníkov tretích krajín zdržiavajúcich sa na území členských štátov, ako aj štátnych príslušníkov tretích krajín oslobodených od povinnosti byť držiteľom víza v prípade pobytov do 90 dní (krátkodobé pobyty), má dostatok finančných prostriedkov a oprávnený záujem pohybovať sa v iných členských štátoch v období dlhšom ako 90 dní počas daného obdobia 180 dní, keď majú bydlisko/pobyt v určitom členskom štáte (alebo bezprostredne po takomto pobyte). Požadovať, aby tieto osoby opustili schengenský priestor a požiadali o okružné víza v krajine

¹⁷ V tomto návrhu je potrebné zohľadniť aj zmeny návrhu prepracovaného znenia vízového kódexu, ktoré boli prijaté v rámci legislatívneho procesu.

¹⁸ Ako už bolo uvedené, štátni príslušníci tretích krajín, bez ohľadu na to, či sa na nich vízová povinnosť vzťahuje alebo nie, môžu na základe režimu udeľovania krátkodobých víz uskutočniť pobyt v schengenskom priestore v trvaní najviac 90 dní počas ľubovoľného obdobia 180 dní, čo môže znamenať aj pobyt výlučne v jednom členskom štáte. V závislosti od vstupov a výstupov to znamená, že maximálna dĺžka legálneho pobytu v období 1 roka je 180 dní (2 x 90 dní). Vzhľadom na skutočnosť, že okružné víza by sa mohli udeľovať až na obdobie 1 roka (360 dní), je odkaz na „obdobie 180 dní“ potrebný na účel zabezpečenia toho, aby držiteľia okružných víz nemali nárok na kratšie obdobie trvania povoleného pobytu v tom istom členskom štáte, ako štátni príslušníci tretích krajín alebo držiteľia krátkodobého víza na viac vstupov s platnosťou 2 roky alebo viac. Neexistencia odkazu na „obdobie 180 dní“ by napríklad znamenala, že zatiaľ čo ruský občan, ktorý je držiteľom krátkodobého víza na viac vstupov s platnosťou 1 rok, môže v zásade uskutočniť pobyt v dĺžke (po sebe nasledujúcich) 180 dní v tom istom členskom štáte počas obdobia 1-ročnej platnosti víza, držiteľ okružného víza platného 1 rok by mohol uskutočniť pobyt len v dĺžke 90 dní v tom istom členskom štáte v období platnosti príslušného okružného víza.

svojho pôvodu, nie je v záujme Únie - ani z hľadiska jej bezpečnosti, ani hospodárskych záujmov.

Článok 5 konkretizuje, ktoré ustanovenia vízového kódexu sa uplatňujú na postup podávania žiadosti o okružné vízum, a ustanovuje dodatočné ustanovenia a výnimky. Požaduje, aby žiadateľ predložil platný cestovný doklad, ktorý uznal členský štát oprávnený žiadosť preskúmať a rozhodnúť o nej, a aspoň ďalší jeden členský štát, ktorý má byť navštívený. Ďalšou podmienkou pre žiadateľov je predložiť primeraný dôkaz o tom, že majú v úmysle zdržiavať sa na území dvoch alebo viacerých členských štátov dlhšie ako spolu 90 dní bez toho, aby sa na území ktoréhokoľvek jedného z týchto členských štátov zdržiavali viac ako 90 dní počas ľubovoľného obdobia 180 dní. Tento článok nestanovuje odchýlky od vízového kódexu, pokiaľ ide o poplatok za vízum, ktorý bude preto vo výške 60 EUR (t. j. štandardný poplatok za žiadosť o krátkodobé vízum). Je to opodstatnené, pretože úlohy konzulárnych úradov, bez ohľadu na to, či spracúvajú žiadosti o krátkodobé alebo okružné víza, sú v podstate rovnaké. Ustanovenia vízového kódexu týkajúce sa zníženia a odpustenia poplatku za vízum by sa mali takisto uplatňovať. Ustanovenia vízového kódexu sa rovnako uplatňujú aj pokiaľ ide o poplatok za služby, ktorý sa môže účtovať poskytovateľom externých služieb a ktorý nesmie byť vyšší ako polovica poplatku za vízum vo výške 60 EUR.

Ďalším dôležitým kritériom stanoveným v tomto článku je, že žiadatelia budú musieť preukázať dostatočné prostriedky na pokrytie nákladov spojených s pobytom a stabilnú ekonomickú situáciu výplatnými páskami alebo bankovými výpismi za obdobie 12 mesiacov pred dátumom podania žiadosti, a/alebo podpornými dokladmi, ktoré preukážu, že počas svojho pobytu získajú dostatočné finančné prostriedky zákonným spôsobom (napr. dôkaz o nároku na dôchodok). Podľa tohto článku žiadatelia, ktorí sú držiteľmi okružného víza, môžu v členskom štáte, v ktorom majú oprávnený pobyt, požiadať o pracovné povolenie(-a) požadované v ďalších členských štátoch. Toto ustanovenie nezasahuje do ustanovení týkajúcich sa prístupu na trh práce, a neupravuje, či je potrebné pracovné povolenie; nemá ani vplyv na podmienky vydania takéhoto povolenia. Upravuje výlučne miesto podania žiadosti, keďže štátny príslušník tretej krajiny by mal mať možnosť požiadať o pracovné povolenie bez toho, aby musel opustiť schengenský priestor. Tento článok predpokladá určité procesné zjednodušenia (t. j. možnosť upustiť od povinnosti predložiť určité podporné doklady) pre osobitné kategórie žiadateľov, ktorí pracujú pre spoľahlivú a uznanú spoločnosť, organizáciu alebo inštitúciu, najmä na manažérskej úrovni alebo ako výskumný pracovník, umelec, pracovník v oblasti kultúry atď., alebo sú takouto spoločnosťou, organizáciou alebo inštitúciou pozvaní. Zainteresované strany odôvodnene tvrdia, že v prípade takýchto kategórií osôb by sa mal postup zameriavať nielen na „jednotlivého“ žiadateľa, ale aj na spoľahlivosť vysielajúcej/hostiteľskej/pozývajúcej spoločnosti/organizácie/inštitúcie.

Popri odkaze na všeobecné ustanovenia vízového kódexu o preskúmaní žiadosti a vydaní rozhodnutia o nej, ktoré sa uplatňujú aj na okružné víza, z hlavného ustanovenia článku 6 vyplýva, že osobitná pozornosť by sa mala venovať finančnej situácii žiadateľa: dostatku finančných prostriedkov na pokrytie nákladov spojených s pobytom počas celého trvania zamýšľaného pobytu vrátane dostatku prostriedkov na úhradu ubytovania. V tomto článku sa takisto ustanovuje všeobecná lehota 20 kalendárnych dní na prijatie rozhodnutia o žiadosti. Je to viac ako súčasná lehota na spracovanie žiadosti o krátkodobé vízum; odôvodnené je to potrebou dôkladne preskúmať finančnú situáciu žiadateľa.

Keďže je potrebné objasniť vzájomné vzťahy medzi pobytmi na základe existujúcich krátkodobých víz, dlhodobých víz a povolenia na pobyt, a medzi pobytmi na základe okružných víz, aby sa nový druh víz mohol začleniť do „systému“, článok 6 umožňuje kombinovať pobyty na základe okružných víz s predchádzajúcimi/budúcimi bezvízovými

pobytní a pobytní na základe krátkodobých víz, dlhodobých víz alebo povolení na pobyt. Podobné ustanovenia sa zavedú vo vízovom kódexe a v kódexe schengenských hraníc.

Článok 7 sa zaoberá udeľovaním okružného víza, pričom aj v tejto oblasti by sa mali uplatňovať špecifikované ustanovenia vízového kódexu. Tento článok stanovuje, že okružné vízum musí vždy povoľovať viac vstupov. Pokiaľ ide o dĺžku povoleného pobytu, návrh – v spojení s článkom 8 – poskytuje možnosť pobytu v trvaní najviac dva po sebe nasledujúce roky v rámci schengenského priestoru pre všetkých štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí môžu preukázať, že spĺňajú podmienky na pobyt počas takého dlhého obdobia. Pri posudzovaní žiadosti, a najmä pri stanovovaní dĺžky povoleného pobytu, konzulárne úrady by mali zohľadňovať všetky relevantné faktory, napr. to, že občania tretích krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od vízovej povinnosti na krátkodobé pobyty, zvyčajne nepredstavujú problémy v podobe nelegálnej migrácie alebo bezpečnostného rizika. Doba platnosti víza by mala zodpovedať dĺžke povoleného pobytu. Vzhľadom na charakter nového druhu víza článok vylučuje možnosť udeliť okružné vízum s platnosťou obmedzenou na územie jedného členského štátu. V zmysle vymedzenia okružného víza sa predpokladá, že toto vízum bude umožňovať žiadateľom pohybovať sa v niekoľkých členských štátoch.

Okružné vízum sa bude udeľovať v jednotnom formáte (vízová nálepka) ustanovenom v nariadení (ES) č. 1683/95, a bude označené písmenom „T“ na účel označenia typu víza. Článok 77 ods. 2 písm. a) ZFEÚ odkazuje tak na „víza“, ako aj na „povolenia na krátkodobý pobyt“. Vzhľadom na to, že povolenia na pobyt sa v súlade s nariadením (ES) č. 1030/2002 z 13. júna 2002¹⁹ vydávajú v podobe kartičky (z plastu), a vzhľadom na to, že väčšina konzulárnych úradov členských štátov nie je vybavená na udeľovanie povolení vo formáte karty, ak by sa požadovalo udeľovanie nových povolení vo formáte karty, pre členské štáty by to znamenalo nadmernú záťaž.

Článok 8 sa týka zmien udeleného víza, t. j. jeho predĺženia, zrušenia a odvolania. Poskytuje možnosť predĺžiť dĺžku povoleného pobytu na obdobie najviac 2 rokov. Na rozdiel od ustanovení o predĺžení platnosti krátkodobého víza nebudú musieť žiadatelia odôvodňovať „výnimočné“ okolnosti. Mnoho potenciálnych žiadateľov o tento druh víza (najmä výkonní umelci) v skutočnosti často potrebuje získať dlhodobý pobyt v schengenskom priestore bez toho, aby sa usadili v niektorom z členských štátov. Žiadateľ bude musieť pri podávaní žiadosti o predĺženie obdobia platnosti okružného víza preukázať, že naďalej spĺňa podmienky na vstup a na udelenie víza, a že predmetný pobyt bude spĺňať požiadavku, aby pobyt v jednom členskom štáte nepresiahol 90 dní počas ľubovoľného obdobia 180 dní.

Článok 9 konkretizuje ustanovenia v kapitole vízového kódexu venovanej „Administratívne mu riadeniu a organizácii“, ktoré by sa mali uplatňovať aj na účely udeľovania okružných víz. V rámci miestnej schengenskej spolupráce by si konzulárne úrady mali vymieňať štatistické údaje a ďalšie informácie o okružných vízoch.

Články 10 až 16 sú tzv. záverečné a/alebo normatívne články, okrem iného sa zaoberajú praktickými pokynmi týkajúcimi sa spracovania okružných víz (bude v nich poskytnuté ďalšie objasnenie, pokiaľ ide o vzťah medzi ustanoveniami vízového kódexu a ustanoveniami ustanovenými v tomto návrhu), monitorovania, nadobudnutia účinnosti atď. Hlavným cieľom zmien kódexu schengenských hraníc a nariadenie o VIS je „integrovat“ okružné víza do schengenského *acquis*.

Predovšetkým to znamená, že podmienky pre vstup ustanovené v článku 5 kódexu schengenských hraníc sa uplatňujú aj ako podmienky udeľovania okružného víza. Na dôvažok

¹⁹ Ú. v. ES L 157, 15.6.2002, s. 1.

sa musí zabezpečiť, aby sa žiadosti o okružné víza/víza zaregistrovali v systéme VIS. Treba však poznamenať, že návrh sa týka aj štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sú od povinnosti mať krátkodobé víza oslobodení (pozri prílohu II nariadenia o vízach) a ktorých údaje preto nie sú v systéme VIS zaregistrované, keďže cestujúci z týchto krajín v zásade nepredstavujú pre členské štáty bezpečnostné riziko ani riziko spojené s prisťahovalectvom. So zreteľom na zásadu proporcionality preto zber odtlačkov prstov štátnych príslušníkov týchto tretích krajín (napr. Austrálie, Kanady, Spojených štátov) nie je opodstatnené. Táto výnimka je stanovená v článku 5 a otvára priestor pre členské štáty, aby od občanov týchto tretích krajín prijímali žiadosti o udelenie okružných víz podané elektronicky alebo poštou.

Článok 12 si vyžaduje bližšie vysvetlenie. Týmto článkom sa čiastočne zrušuje článok 20 ods. 2 dohovoru CISA, v ktorom je ustanovené, že ak členský štát uzavrel bilaterálnu dohodu o bezvízovom styku s treťou krajinou, ktorá je na zozname v prílohe II k nariadeniu o vízach (ďalej len „zoznam krajín s bezvízovým stykom“), pred nadobudnutím platnosti dohovoru CISA (alebo dňom neskoršieho prístúpenia daného členského štátu k schengenskej dohode), potom môžu ustanovenia uvedenej bilaterálnej dohody slúžiť pre tento členský štát ako základ na „predĺženie“ bezvízového pobytu na jeho území na viac ako tri mesiace pre štátnych príslušníkov uvedenej tretej krajiny.

Napríklad občania Kanady, Nového Zélandu alebo Spojených štátov môžu okrem všeobecne platných 90 dní pobytu v schengenskom priestore sa zdržiavať v týchto členských štátoch počas obdobia stanoveného v bilaterálnej dohode o bezvízovom styku, ktorá je v platnosti medzi členskými štátmi a uvedenými tromi krajinami (zvyčajne ide o obdobie troch mesiacov). Pokiaľ ide o tieto krajiny, Komisia má vedomosť o niekoľkých bilaterálnych dohodách, v zmysle ktorých sa môžu občania uvedených krajín prakticky neobmedzené obdobie oprávnene zdržiavať v schengenskom priestore na základe bezvízového styku v prípade krátkodobých pobytov. Napríklad Nový Zéland má uzatvorených 16 bilaterálnych dohôd o bezvízovom styku, takže okrem 90-dňového bezvízového pobytu na základe nariadenia o vízach môžu jeho občania v praxi zostať na území schengenského priestoru spolu 51 mesiacov (3 mesiace plus 48 mesiacov).

Členské štáty už v roku 1998 zastávali názor, že takéto neobmedzené pobyty nie sú zlučiteľné s ideou priestoru bez hraníc. Výkonný výbor prijal rozhodnutie týkajúce sa harmonizácie dohôd o odstránení vízovej povinnosti.²⁰ Podľa tohto rozhodnutia mali členské štáty zaviesť do svojich bilaterálnych dohôd štandardné klauzuly, ktorými by sa dĺžka trvania bezvízového pobytu v schengenskom priestore (a nie na území príslušného členského štátu) obmedzila na tri mesiace počas obdobia šiestich mesiacov.

Po začlenení schengenského *acquis* do rámca Spoločenstva v čase nadobudnutia platnosti Amsterdamskej zmluvy sa článok 20 ods. 2 dohovoru CISA nielenže dostal do protikladu s ideou priestoru bez hraníc, ale stal sa aj nezlučiteľným so zmluvou: článok 62 ods. 3 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva (Zmluva o ES) uvádza odkaz na „opatrenia na stanovenie podmienok, za ktorých sa štátni príslušníci tretích krajín môžu *do troch mesiacov* voľne pohybovať na území členských štátov.“ Komisia preto v roku 2001 vo svojej iniciatíve zameranej na „právo cestovať“ navrhla článok 20 ods. 2 zrušiť.

Zmluva o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) už neobmedzuje „krátkodobý pobyt“ v rámci schengenského priestoru na tri mesiace; nekonkretizuje dĺžku jeho trvania. Článok 20 ods. 2 a existencia bilaterálnych ustanovení o „predĺžení pobytu“ sú však naďalej nezlučiteľné s článkom 77 ods. 2 písm. a) a c) Zmluvy, pretože spoločná politika v oblasti víz sa nemôže zakladať na existencii bilaterálnych dohôd uzavretých v minulosti. Rozsah slobody cestovania

²⁰ SCH/Com-ex (98) 24 z 23.6.1998.

štátnych príslušníkov tretích krajín by nemal závisieť od počtu a obsahu bilaterálnych dohôd uzavretých v minulosti. Na všetkých štátnych príslušníkov tretích krajín oslobodených od vízovej povinnosti by sa mali uplatňovať rovnaké pravidlá. Vykonávanie článku 20 ods. 2 vyvoláva praktické problémy a vytvára právnu neistotu tak pre orgány, ako aj pre cestujúcich, najmä v súvislosti so stanovením odchodu cestujúcich zo schengenského priestoru. Na dôvažok, budúci systém vstupu/výstupu si vyžaduje jednoznačné pravidlá a z technických dôvodov, keď je potrebné overovať obdobie trvania povoleného pobytu, nemožno prihliadať na možné zachovanie uplatňovania bilaterálnych dohôd o bezvízovej povinnosti. Napokon, jednou z myšlienok, ktoré viedli k zavedeniu okružného víza, je stanoviť právny rámec a zaviesť vhodné povolenie umožňujúce štátnym príslušníkom tretích krajín s bezvízovým stykom pobyt v rámci schengenského priestoru dlhší ako 90 dní.

Návrh stanovuje päťročné prechodné obdobie určené na to, aby mohli členské štáty „postupne eliminovať“ vplyv svojich bilaterálnych dohôd, pokiaľ ide o dĺžku pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín v schengenskom priestore. Vyžaduje si to čas a treba takisto uznať, že niektoré tretie krajiny prikladajú veľký význam zachovaniu *status quo*.

Z politického hľadiska je to pochopiteľné. Dohody o bezvízovom styku patria medzi právne nástroje, ktoré prinášajú občanom na oboch stranách konkrétne a priame výhody. Je potrebné objasniť, že čiastočné zrušenie článku 20 ods. 2 neznamena, že tieto dohody sa okamžite a v plnom rozsahu stanú neuplatniteľnými. Okrem toho, nahradenie súčasného režimu predlžovania krátkodobých pobytov na základe starých bilaterálnych dohôd o bezvízovom styku novým typom víza platným najviac jeden rok (s možnosťou predĺženia jeho platnosti na dva roky) by v praxi nemalo mať negatívny vplyv na veľký počet Američanov, Kanadčanov, Novozélandčanov atď. Je pravdepodobné, že mnohí z tých, ktorí chcú zostať jeden rok alebo dlhšie, budú počas daného obdobia pracovať a budú sa preto musieť v jednom z členských štátov usadiť a následne požiadať o dlhodobé vízum alebo o povolenie na pobyt.

- **Prepojenie so súčasne predloženým návrhom nariadenia s prepracovaným znením vízového kódexu a s inými návrhmi**

Na tento návrh budú mať vplyv rokovania o súčasne predloženom návrhu nariadenia s prepracovaným znením vízového kódexu a preto by sa počas rokovaní mala venovať mimoriadna pozornosť zabezpečeniu potrebnej synergie medzi týmito dvoma návrhmi. Ak sa v priebehu týchto rokovaní bude zdať realizovateľné prijatie oboch uvedených návrhov v podobnom časovom horizonte, Komisia má v úmysle tieto dva návrhy zlúčiť do jedného návrhu prepracovaného znenia.

Podobne bude potrebné v neskoršej etape zabezpečiť synergie s návrhom nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa ustanovuje systém vstup/výstup na registráciu údajov o vstupe a výstupe štátnych príslušníkov tretích krajín prekračujúcich vonkajšie hranice členských štátov Európskej únie²¹. Je možné, že bude potrebné zmeniť predmet jeho úpravy a rozsah pôsobnosti, ak sa prijme rozhodnutie o využívaní systému vstup/výstup na kontrolu vstupov a výstupov držiteľov okružných víz na vonkajších hraniciach.²²

²¹ COM(2013) 95 final, 28.2.2013.

²² Návrh rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa zavádza zjednodušený režim kontroly osôb na vonkajších hraniciach vychádzajúci z jednostranného uznávania niektorých dokladov Chorvátskom a Cyprusom za rovnocenné ich národným vízom za účelom tranzitu cez ich územie alebo zamýšľaného pobytu na ich území, ktorého trvanie počas akéhokoľvek obdobia 180 dní neprekročí 90 dní a ktorým sa zrušujú rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady č. 895/2006/ES a č. 582/2008/ES [COM(2013) 441 final, 21.6.2013] bude určite prijatý so značným predstihom pred prijatím tohto návrhu. Po prijatí tohto nového „rozhodnutia o tranzite“ sa bude musieť do tohto návrhu pridať nový

- **Právny základ**

Článok 77 ZFEÚ udeľuje Únii právomoc prijímať opatrenia týkajúce sa „krátkodobých pobytov“ v schengenskom priestore. Podľa článku 77 ods. 2 ZFEÚ:

„[...]Európsky parlament a Rada prijímú v súlade s riadnym legislatívnym postupom opatrenia týkajúce sa:

- a) spoločnej politiky v oblasti víz a iných povolení na krátkodobý pobyt;*
- b) kontrol, ktorým sú podrobené osoby prekračujúce vonkajšie hranice;*
- c) podmienok, za ktorých môžu štátni príslušníci tretích krajín počas krátkeho obdobia voľne cestovať v rámci Únie;“*

Tento návrh obsahuje opatrenia týkajúce sa každého z týchto troch prvkov. Článok 77 ods. 2 písm. a), b) a c) ZFEÚ sa preto javí ako vhodný právny základ pre tento návrh.

Článok 79 ZFEÚ udeľuje Únii právomoc prijímať v rámci spoločnej *pristáhovaleckej* politiky právne predpisy o dlhodobých vízach a povoleniach na pobyt v súvislosti s oprávneným *pobytom* v členských štátoch, t. j. *dlhodobým* pobytom v *jednom* členskom štáte. Úvodný odsek 1 článku 79, ako aj odsek 2 písm. b) sa jasne odvolávajú na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa *oprávnené zdržiavajú* v členských štátoch. Cieľová skupina tohto návrhu nechce ani nepotrebuje *mať pobyt* v niektorom z členských štátov; tieto osoby chcú *cestovať* po Európe, t. j. *pohybovať sa* v rámci schengenského priestoru a potom z neho opäť odísť. Článok 79 ZFEÚ nie je preto vhodný právny základ pre tento návrh.

Článok 62 Zmluvy o EHS, ktorý predchádzal článku 77 ZFEÚ, v treťom odseku uvádzal odkaz na „opatrenia na stanovenie podmienok, za ktorých sa štátni príslušníci tretích krajín môžu do troch mesiacov voľne pohybovať na území členských štátov.“ Článok 77 ods. 2 písm. c) ZFEÚ už neobmedzuje „*krátke obdobie*“ na tri mesiace. Táto jasná zmena v zmluve odstránila prekážku prijatia podobného návrhu, ktorá mohla existovať v rámci predchádzajúcich zmlúv.

Na záver možno uviesť, že článok 77 ods. 2 písm. a), b) a c) ZFEÚ je vhodným právnym základom pre tento návrh, ktorého zámerom je upraviť pohyb štátnych príslušníkov tretích krajín v rámci schengenského priestoru a z ktorého sú vylúčené situácie patriace do pôsobnosti článku 79 ZFEÚ (povolenie na dlhodobý pobyt na území jedného členského štátu). Posledne uvedený prvok je zabezpečený navrhovaným vymedzením, podľa ktorého držiteľom okružného víza by nemal byť povolený pobyt v trvaní viac ako 90 dní počas ľubovoľného obdobia 180 dní na území toho istého členského štátu.

- **Zásada subsidiarity a proporcionality**

Článok 5 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii (ZEÚ) stanovuje, že v oblastiach, ktoré nepatria do jej výlučnej právomoci, koná Únia len v takom rozsahu a vtedy, ak ciele zamýšľané touto činnosťou nemôžu uspokojivo dosiahnuť členské štáty, ale z dôvodov rozsahu alebo účinkov navrhovanej činnosti ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie. Pokiaľ ide o tento návrh, je úplne jasné, že intervencia na úrovni Únie je nevyhnutná. Akékoľvek povolenie, ktoré by bolo platné vo všetkých členských štátoch, môže byť zavedené výlučne na úrovni EÚ. „Vzájomné uznávanie“ okružných víz jednotlivých krajín nemožno dosiahnuť na vnútroštátnej úrovni.

článok s cieľom integrovať okružné vízum do článku 2 budúceho rozhodnutia. V očakávaní, že novým rozhodnutím sa zruší rozhodnutie č. 895/2006/ES a rozhodnutie 582/2008/ES, tento návrh neobsahuje ustanovenie, ktorým by sa menili uvedené rozhodnutia.

Podmienky udeľovania víza a príslušné postupy by mali byť jednotné vo všetkých členských štátoch. To je možné dosiahnuť iba prostredníctvom opatrení na úrovni Únie.

V článku 5 ods. 4 ZEÚ sa uvádza, že činnosť Únie neprekračuje rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie cieľov zmluvy. Forma zvolená pre toto opatrenie EÚ musí umožniť dosiahnutie cieľa návrhu a jeho čo najúčinnšie uplatňovanie. Tento návrh neobsahuje žiadne prvky, ktoré by nesúviseli priamo s príslušnými cieľmi. Zároveň je proporcionálny z hľadiska nákladov. Tento návrh je preto v súlade so zásadou proportionality.

- **Výber nástroja**

Týmto návrhom sa zavedie nový typ víza, ktorý bude v zásade platiť vo všetkých členských štátoch, a stanoví sa podmienky a postupy udeľovania tohto víza. Ako právny nástroj sa preto môže zvoliť iba nariadenie.

4. DOPLŇUJÚCE PRVKY

- **Účasť**

Tento návrh vychádza zo schengenského *acquis*, keďže sa týka ďalšieho vývoja spoločnej politiky v oblasti víz. Preto sa musia zväžiť tieto dôsledky v súvislosti s rôznymi protokolmi pripojenými k zmluvám a s dohodami s pridruženými krajinami:

Dánsko: V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, sa Dánsko nezúčastňuje na prijímaní opatrení Radou podľa hlavy V tretej časti ZFEÚ. Vzhľadom na to, že toto nariadenie je založené na schengenskom *acquis*, sa Dánsko v súlade s článkom 4 uvedeného protokolu rozhodne do šiestich mesiacov po rozhodnutí Rady o tomto nariadení, či ho bude transponovať do svojho vnútroštátneho práva.

Spojené kráľovstvo a Írsko: V súlade s článkami 4 a 5 Protokolu, ktorým sa začleňuje schengenské *acquis* do rámca Európskej únie, a s rozhodnutím Rady 2000/365/ES z 29. mája 2000, ktoré sa týka požiadavky Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska, a s rozhodnutím Rady 2002/192/ES z 28. februára 2002 o požiadavke Írska zúčastňovať sa na niektorých ustanoveniach schengenského *acquis*, Spojené kráľovstvo a Írsko sa nezúčastňujú na vykonávaní spoločnej vízovej politiky a predovšetkým nariadenia (ES) č. 810/2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva (vízový kódex). Spojené kráľovstvo a Írsko sa preto nezúčastňujú na prijatí tohto nariadenia a nie sú ním viazaní ani nepodliehajú jeho uplatňovaniu.

Island a Nórsko: Postupy ustanovené v dohode o pridružení uzatvorenej medzi Radou, Islandskou republikou a Nórsym kráľovstvom, ktorá sa týka pridruženia týchto dvoch štátov k vykonávaniu, uplatňovaniu a rozvíjaniu schengenského *acquis*, sú uplatniteľné, keďže súčasný návrh vychádza zo schengenského *acquis* tak, ako sa to uvádza v prílohe A k tejto dohode²³.

Švajčiarsko: Toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Dohody medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis*²⁴.

Lichtenštajnsko: Toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Protokolu medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom, Švajčiarskou

²³ Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 36.

²⁴ Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 52.

konfederáciou a Lichtenštajnským kniežatstvom o pristúpení Lichtenštajnského kniežatstva k Dohode medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis*²⁵.

Cyprus: Toto nariadenie predstavuje akt, ktorý je založený na schengenskom *acquis* alebo s ním inak súvisí v zmysle článku 3 ods. 2 Aktu o pristúpení z roku 2003.

Bulharsko a Rumunsko: Toto nariadenie predstavuje akt, ktorý je založený na schengenskom *acquis* alebo s ním inak súvisí v zmysle článku 4 ods. 2 Aktu o pristúpení z roku 2005.

Chorvátsko: Toto nariadenie predstavuje akt, ktorý je založený na schengenskom *acquis* alebo s ním inak súvisí v zmysle článku 4 ods. 2 Aktu o pristúpení z roku 2011.

²⁵ Ú. v. EÚ L 160, 18.6.2011, s. 19.

Návrh

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

ktorým sa zavádza okružné vízum a mení Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, a ktorým sa menia nariadenia (ES) č. 562/2006 a (ES) č. 767/2008

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 77 ods. 2 písm. a), b) a c),

so zreteľom na návrh Európskej komisie²⁶,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru²⁷,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) Právne predpisy Únie ustanovili harmonizované pravidlá týkajúce sa vstupu a pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín v členských štátoch v trvaní najviac 90 dní počas ľubovoľného obdobia 180 dní.
- (2) Prijali sa niektoré sektorové smernice o podmienkach prijatia štátnych príslušníkov tretích krajín na území členských štátov na obdobie dlhšie ako tri mesiace. Článok 21 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda,²⁸ udeľuje štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí sú držiteľmi platného povolenia na pobyt alebo národného dlhodobého víza udeleného jedným z členských štátov, právo na voľný pohyb v rámci území ostatných členských štátov v trvaní najviac 90 dní počas ľubovoľného obdobia 180 dní.
- (3) Štátni príslušníci tretích krajín, či už podliehajúci vízovej povinnosti alebo oslobodení od tejto povinnosti, môžu mať oprávnený záujem cestovať v schengenskom priestore viac ako 90 dní v danom období 180 dní bez toho, aby sa v ktoromkoľvek členskom štáte zdržiavali viac ako 90 dní. Mali by sa preto prijať pravidlá, aby sa im táto možnosť poskytla.
- (4) Predovšetkým výkonní umelci často narážajú na ťažkosti pri organizovaní zájazdov v Únii. Študenti, výskumní pracovníci, odborníci v oblasti kultúry, dôchodcovia, podnikatelia, poskytovatelia služieb, ako aj turisti takisto môžu mať záujem o pobyt v schengenskom priestore dlhší ako 90 dní počas ľubovoľného obdobia 180 dní.

²⁶ Ú. v. EÚ C , , s. .

²⁷ Ú. v. EÚ C , , s. .

²⁸ Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 uzatvorená medzi vládami štátov hospodárskej únie Beneluxu, Nemeckej spolkovej republiky a Francúzskej republiky o postupnom zrušení kontrol na ich spoločných hraniciach, Ú. v. ES L 239, 22.9.2000, s. 19.

Neexistencia vhodného povolenia vedie k úbytku potenciálnych návštevníkov a v dôsledku toho k hospodárskym stratám.

- (5) Zmluvy rozlišujú, na jednej strane, medzi podmienkami vstupu na územie členských štátov a rozvojom spoločnej politiky v oblasti krátkodobých víz, a na druhej strane, medzi podmienkami vstupu na účely oprávneného pobytu v niektorom členskom štáte a udeľovaním dlhodobých víz a povolení na pobyt na tento účel. V zmluve sa však nevymedzuje pojem krátkodobého pobytu.
- (6) Mal by sa zaviesť nový druh víza („okružné vízum“) pre štátnych príslušníkov tretích krajín, či už podliehajúcich vízovej povinnosti alebo oslobodených od tejto povinnosti, ktorí plánujú cestovať na území dvoch alebo viacerých členských štátov počas obdobia viac ako 90 dní, za predpokladu, že nemajú v úmysle uskutočniť pobyt na území toho istého členského štátu v trvaní viac ako 90 dní počas ľubovoľného obdobia 180 dní. Zároveň by sa malo zachovať pravidlo 90 dní počas obdobia 180 dní ako všeobecná deliaca čiara medzi krátkodobými a dlhodobými pobytmi, pretože to nespôsobuje problémy prevažnej väčšine cestujúcich.
- (7) V prípade potreby by sa na podávanie žiadostí o okružné víza a na udeľovanie týchto víz mali uplatňovať ustanovenia nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. xxx/201x²⁹ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008³⁰. Vzhľadom na rôzne potreby a podmienky pre štátnych príslušníkov tretích krajín žiadajúcich o okružné víza a v dôsledku hospodárskych a bezpečnostných zreteľov by sa však mali zaviesť osobitné pravidlá týkajúce sa okrem iného orgánov, ktoré sa na predmetných postupoch podieľajú – vo fáze podania žiadosti, jej preskúmania a rozhodnutia o nej, ako aj vo fáze udelenia okružného víza alebo odmietnutia jeho udelenia.
- (8) Na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré sú uvedené na zozname v prílohe II k nariadeniu Rady (ES) č. 539/2001³¹, by sa mali uplatňovať určité zjednodušené pravidlá, napríklad výnimka z odberu odtlačkov prstov.
- (9) V záujme zabezpečenia právnej istoty by sa mali ozrejmiť interakcie medzi pobytmi na základe krátkodobých víz, dlhodobých víz a povolení na pobyt a medzi pobytmi na základe okružných víz. Malo by byť možné kombinovať pobyty na základe okružných víz s predchádzajúcimi a budúcimi bezvízovými pobytmi, pobytmi na základe krátkodobých víz, dlhodobých víz alebo povolení na pobyt.
- (10) Berúc do úvahy jednotlivé formy a potreby cestovania, malo by byť možné predĺženie povoleného pobytu za predpokladu, že držiteľia okružného víza budú aj naďalej spĺňať podmienky vstupu a udelenia víza a môžu preukázať, že počas predĺženého pobytu splnia požiadavku, aby pobyt nepresiahol 90 dní počas ľubovoľného obdobia 180 dní na území toho istého členského štátu.
- (11) Systém okružných víz by sa mal začleniť do príslušných právnych nástrojov schengenského *acquis*. Preto by sa mali zaviesť zmeny do nariadenia Európskeho

²⁹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. xxx/201x o vízovom kódexe Únie (vízový kódex) (prepracované znenie) (Ú. v. EÚ L x, xxx, s. x).

³⁰ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 z 9. júla 2008 o vízovom informačnom systéme (VIS) a výmene údajov o krátkodobých vízach medzi členskými štátmi (nariadenie o VIS) (Ú. v. EÚ L 218, 13.8.2008, s. 60).

³¹ Nariadenie Rady (ES) č. 539/2001 z 15. marca 2001 uvádzajúce zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov, a krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti (Ú. v. ES L 81, 21.3.2001, s. 1).

parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006³² a do nariadenia (ES) č. 767/2008. Podmienky vstupu stanovené v článku 5 nariadenia (ES) č. 562/2006 by sa mali uplatňovať ako podmienky udeľovania víz. Žiadosti o okružné víza a rozhodnutia o okružných vízach by sa mali zaregistrovať vo vízovom informačnom systéme.

- (12) Po zavedení okružného víza by sa mal zmeniť článok 20 ods. 2 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, pretože nie je zlučiteľný s článkom 77 ods. 2 písm. a) a c) Zmluvy o fungovaní Európskej únie vzhľadom na to, že spoločná politika v oblasti víz sa nemôže zakladať na existencii alebo neexistencii bilaterálnych dohôd o bezvízovom styku uzavretých členskými štátmi. Povolená dĺžka pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín by nemala závisieť od počtu a obsahu takýchto bilaterálnych dohôd uzavretých v minulosti.
- (13) Malo by sa poskytnúť päťročné prechodné obdobie na postupné eliminovanie vplyvu bilaterálnych dohôd o bezvízovom styku, pokiaľ ide o celkovú dĺžku pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín v schengenskom priestore.
- (14) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky na vykonávanie tohto nariadenia by sa mali Komisii udeliť vykonávacie právomoci, pokiaľ ide o stanovenie praktických pokynov týkajúcich sa praktík a postupov, ktoré majú členské štáty dodržiavať pri spracúvaní žiadostí o okružné víza. Tieto právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011³³. Na prijímanie takýchto vykonávacích aktov by sa mal uplatňovať postup preskúmania.
- (15) Toto nariadenie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady, ktoré boli uznané v Charte základných práv Európskej únie. Cieľom tohto nariadenia je predovšetkým zabezpečiť rešpektovanie súkromného a rodinného života uvedené v článku 7, ochranu osobných údajov uvedenú v článku 8 a práv dieťaťa uvedených v článku 24 charty.
- (16) Pokiaľ ide o spracovanie osobných údajov podľa tohto nariadenia, na členské štáty sa uplatňuje smernica 95/46/ES Európskeho parlamentu a Rady³⁴.
- (17) Keďže ciele tohto nariadenia, a to zavedenie nového typu víza platného vo všetkých členských štátoch a ustanovenie jednotných podmienok a postupov jeho udeľovania možno dosiahnuť iba na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality ustanovenou v uvedenom článku toto nariadenie neprekračuje rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie týchto cieľov.
- (18) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a k Zmluve o fungovaní Európskej únie, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu. Vzhľadom na to, že toto nariadenie je založené na schengenskom *acquis*, sa Dánsko v súlade s článkom 4 uvedeného protokolu rozhodne do šiestich mesiacov po rozhodnutí Rady o tomto nariadení, či ho bude transponovať do svojho vnútroštátneho práva.

³² Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 z 15. marca 2006, ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc) (Ú. v. EÚ L 105, 13.4.2006, s. 1).

³³ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

³⁴ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31).

- (19) Toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis*, na ktorom sa Spojené kráľovstvo nezúčastňuje v súlade s rozhodnutím Rady 2000/365/ES³⁵; Spojené kráľovstvo sa preto nezúčastňuje na jeho prijatí, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.
- (20) Toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis*, na ktorom sa Írsko nezúčastňuje v súlade s rozhodnutím Rady 2002/192/ES³⁶. Írsko sa preto nezúčastňuje na jeho prijatí, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.
- (21) Pokiaľ ide o Island a Nórsko, toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Dohody uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórske kráľovstvom o pridružení Islandskej republiky a Nórskeho kráľovstva pri vykonávaní, uplatňovaní a rozvoji schengenského *acquis*³⁷, ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode B rozhodnutia Rady 1999/437/ES³⁸.
- (22) Pokiaľ ide o Švajčiarsko, toto rozhodnutie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Dohody medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis*³⁹, ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode B rozhodnutia Rady 1999/437/ES v spojení s článkom 3 rozhodnutia Rady 2008/146/ES⁴⁰.
- (23) Pokiaľ ide o Lichtenštajnsko, toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Protokolu podpísaného medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom, Švajčiarskou konfederáciou a Lichtenštajnským kniežatstvom o pristúpení Lichtenštajnského kniežatstva k Dohode medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis*⁴¹, ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bod B rozhodnutia 1999/437/ES v spojení s článkom 3 rozhodnutia Rady 2011/350/ES⁴² o uzavretí uvedeného protokolu.

³⁵ Rozhodnutie Rady 2000/365/ES z 29. mája 2000, ktoré sa týka požiadavky Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska zúčastňovať sa na niektorých ustanoveniach schengenského *acquis* (Ú. v. ES L 131, 1.6.2000, s. 43).

³⁶ Rozhodnutie Rady 2002/192/ES z 28. februára 2002 o požiadavke Írska zúčastňovať sa na niektorých ustanoveniach schengenského *acquis* (Ú. v. ES L 64, 7.3.2002, s. 20).

³⁷ Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 36.

³⁸ Rozhodnutie Rady 1999/437/ES zo 17. mája 1999 o určitých vykonávacích predpisoch k dohode uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórske kráľovstvom o pridružení týchto dvoch štátov pri vykonávaní, uplatňovaní a vývoji schengenského *acquis* (Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 31).

³⁹ Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁴⁰ Rozhodnutie Rady 2008/146/ES z 28. januára 2008 o uzavretí v mene Európskeho spoločenstva Dohody medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis* (Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 1).

⁴¹ Ú. v. EÚ L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁴² Rozhodnutie Rady 2011/350/EÚ zo 7. marca 2011 o uzavretí v mene Európskej únie Protokolu medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom, Švajčiarskou konfederáciou a Lichtenštajnským kniežatstvom o pristúpení Lichtenštajnského kniežatstva k Dohode medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k implementácii, uplatňovaniu a rozvoju schengenského *acquis*, ktoré sa vzťahuje na zrušenie kontrol na vnútorných hraniciach a pohyb osôb (Ú. v. EÚ L 160, 18.6.2011, s. 19).

- (24) Pokiaľ ide o Cyprus, toto nariadenie predstavuje akt, ktorý je založený na schengenskom *acquis* alebo s ním inak súvisí v zmysle článku 3 ods. 2 Aktu o pristúpení z roku 2003.
- (25) Pokiaľ ide o Bulharsko a Rumunsko, toto nariadenie predstavuje akt, ktorý je založený na schengenskom *acquis* alebo s ním inak súvisí v zmysle článku 4 ods. 2 Aktu o pristúpení z roku 2005.
- (26) Pokiaľ ide o Chorvátsko, toto nariadenie predstavuje akt, ktorý je založený na schengenskom *acquis* alebo s ním inak súvisí v zmysle článku 4 ods. 2 Aktu o pristúpení z roku 2011.

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Kapitola I – Všeobecné ustanovenia

Článok 1

Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

1. Toto nariadenie ustanovuje podmienky a postupy udeľovania okružných víz.
2. Uplatňuje sa na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí nie sú občanmi Únie v zmysle článku 20 ods. 1 zmluvy, bez toho, aby boli dotknuté:
 - a) právo na voľný pohyb, ktoré požívajú štátni príslušníci tretích krajín, ktorí sú rodinnými príslušníkmi občanov Únie;
 - b) rovnocenné práva, ktoré požívajú štátni príslušníci tretích krajín a ich rodinní príslušníci, ktorí na základe dohôd uzatvorených medzi Úniou a jej členskými štátmi a týmito tretími krajinami požívajú právo na voľný pohyb rovnocenné s právom občanov Únie a ich rodinných príslušníkov.
3. Toto nariadenie nemá vplyv na ustanovenia právnych predpisov Únie ani vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré sa vzťahujú na štátnych príslušníkov tretích krajín a týkajú sa:
 - a) prijatia na pobyty dlhšie ako tri mesiace na území jedného členského štátu a následnú mobilitu na území iných členských štátov;
 - b) prístupu na trh práce a vykonávania hospodárskej činnosti.

Článok 2

Uplatňovanie nariadenia (ES) č. 767/2008 a nariadenia (EÚ) č. xxx/201x [vízový kódex (prepracované znenie)]

1. Nariadenie (ES) č. 767/2008 sa uplatňuje na okružné víza.
2. Nariadenie (EÚ) č. xxx/201x [vízový kódex (prepracované znenie)] sa uplatňuje na okružné víza, ako sa ustanovuje v článkoch 4 až 10.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia:

- (1) Uplatňujú sa vymedzenia uvedené v článku 2 ods. 1 a 11 až 16 nariadenia (EÚ) č. xxx/201x [vízový kódex (prepracované znenie)].
- (2) „Okružné vízum“ je povolenie udelené členským štátom s cieľom predpokladaného pobytu na území dvoch alebo viacerých členských štátov v trvaní viac ako 90 dní počas ľubovoľného obdobia 180 dní, za predpokladu, že žiadateľ nemá v úmysle uskutočniť pobyt v trvaní viac ako 90 dní počas ľubovoľného obdobia 180 dní na území toho istého členského štátu.

Kapitola II — Podmienky a postupy udeľovania okružných víz

Článok 4

Orgány, ktoré sa podieľajú na postupoch týkajúcich sa žiadostí

1. Uplatňuje sa článok 4 ods. 1, 3, 4 a 5, článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 2 a 3 nariadenia (EÚ) č. xxx/201x [vízový kódex (prepracované znenie)].
2. Žiadosti nemožno skúmať ani nemožno o nich rozhodovať na vonkajších hraniciach členských štátov.
3. Členský štát, ktorý je oprávnený skúmať žiadosť o okružné vízum a rozhodovať o nej, je ten členský štát, ktorého vonkajšie hranice má žiadateľ v úmysle prekročiť, aby mohol vstúpiť na územie členských štátov.
4. Žiadosti štátnych príslušníkov tretích krajín uvedených v prílohe II k nariadeniu (ES) č. 539/2001, ktorí sa oprávnenne zdržiavajú na území členského štátu, môžu byť podané na území daného členského štátu za predpokladu, že konzulárny úrad príslušného členského štátu má aspoň 20 kalendárnych dní na to, aby o žiadosti rozhodol.
5. Žiadosti štátnych príslušníkov tretích krajín, bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť, ktorí sú držiteľmi platného povolenia na pobyt alebo platného dlhodobého víza vydaného niektorým členským štátom, môžu byť podané na území daného členského štátu najmenej 20 kalendárnych dní pred uplynutím platnosti povolenia na pobyt alebo dlhodobého víza.
6. V prípadoch uvedených v odsekoch 4 a 5 členský štát príslušný na preskúmanie žiadosti o okružné vízum a rozhodnutie o nej je ten členský štát, na ktorého územie má žiadateľ v úmysle vstúpiť na základe okružného víza najprv.

Článok 5

Žiadosť

1. Uplatňuje sa článok 8 ods. 1, 2, 5, 6 a 7, článok 9, článok 10 ods. 1 a 3 až 7, článok 11 písm. b) a c), článok 12, článok 13 ods. 1 písm. a) až d), článok 13 ods. 5, 6 a 7, články 14 a 15 nariadenia (EÚ) č. xxx/201x [vízový kódex (prepracované znenie)].
2. Formulár žiadosti o okružné vízum je ustanovený v prílohe I.
3. Okrem kritérií stanovených v článku 11 písm. b) a c) nariadenia (EÚ) č. xxx/201x [vízový kódex (prepracované znenie)] predloží žiadateľ cestovný doklad, ktorý je uznaný členským štátom príslušným pre preskúmanie žiadosti a rozhodnutie o nej a aspoň jedným ďalším členským štátom, ktorý plánuje navštíviť.

4. Okrem kategórií osôb uvedených v článku 12 ods. 7 nariadenia (EÚ) č. xxx/201x [vízový kódex (prepracované znenie)] sa výnimka z požiadavky dať si odobrať odtlačky prstov vzťahuje aj na štátnych príslušníkov tretích štátov uvedených v prílohe II nariadenia Rady (ES) č. 539/2001. V uvedených prípadoch sa v súlade s článkom 8 ods. 5 nariadenia (ES) č. 767/2008 vloží do VIS údaj „neuplatňuje sa“.
5. Okrem sprievodných dokladov, ktoré sú uvedené v článku 13 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. xxx/201x [vízový kódex (prepracované znenie)], žiadatelia predložia:
 - a) primeraný dôkaz o tom, že majú v úmysle zdržiavať sa na území dvoch alebo viacerých členských štátov dlhšie ako 90 dní počas ľubovoľného obdobia 180 dní bez toho, aby sa na území ktoréhokoľvek z týchto členských štátov zdržiavali viac ako 90 dní počas ľubovoľného obdobia 180 dní;
 - b) dôkaz, že majú nemocenské poistenie všetkých rizík, ktoré spravidla majú poistené štátni príslušníci členských štátov, ktoré chcú navštíviť.
6. Dostatočné prostriedky na pokrytie nákladov spojených s pobytom a stabilná ekonomická situácia sa preukazujú výplatnými páskami alebo bankovými výpismi za obdobie 12 mesiacov pred dátumom podania žiadosti, a/alebo podpornými dokladmi, ktoré dokazujú, že žiadatelia budú počas svojho pobytu využívať alebo získajú dostatočné finančné prostriedky zákonným spôsobom.
7. Ak si účel návštevy vyžaduje pracovné povolenie v jednom členskom štáte alebo vo viacerých členských štátoch, pri podávaní žiadosti o okružné vízum stačí preukázať, že žiadateľ má pracovné povolenie udelené v členskom štáte oprávnenom preskúmať žiadosť o okružné vízum a rozhodnúť o nej. Držiteľia okružného víza môžu v členskom štáte, v ktorom majú oprávnený pobyt, požiadať o pracovné povolenie požadované v ďalšom členskom štáte, ktorý plánujú navštíviť.
8. Konzulárne úrady môžu upustiť od požiadavky predložiť jeden alebo viacero podporných dokladov, ak žiadatelia pracujú pre spoľahlivú spoločnosť, organizáciu alebo inštitúciu známou konzulárnemu úradu, alebo ak sú takouto spoločnosťou, organizáciou alebo inštitúciou pozvaní, najmä ak ide o prácu na manažérskej úrovni alebo ako výskumný pracovník, študent, umelec, pracovník v oblasti kultúry, športovec alebo člen personálu s odbornými znalosťami, skúsenosťami a technickou expertízou, a ak sa konzulárnemu úradu predloží dostatočný dôkaz o uvedených skutočnostiach. Od uvedenej požiadavky možno upustiť aj v prípade blízkych rodinných príslušníkov týchto žiadateľov, vrátane manžela/manželky, detí vo veku do 18 rokov a rodičov dieťaťa vo veku do 18 rokov, v prípade, že majú v úmysle cestovať spolu.

Článok 6

Preskúmanie žiadosti a vydanie rozhodnutia o nej

1. Uplatňujú sa články 16 a 17, článok 18 ods. 1, 4, 5, 9, 10 a 11, článok 19 a článok 20 ods. 4, posledná veta, nariadenia (EÚ) č. xxx/201x [vízový kódex (prepracované znenie)].
2. Okrem overovaní uvedených v článku 17 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. xxx/201x [vízový kódex (prepracované znenie)] na účel posúdenia prípustnosti žiadosti overí príslušný konzulárny úrad, či cestovný doklad spĺňa požiadavky stanovené v článku 5 ods. 3.
3. Preskúmanie žiadosti o okružné vízum zahŕňa najmä posúdenie toho, či má žiadateľ dostatočné prostriedky na pokrytie nákladov spojených s pobytom na celú dĺžku

predpokladaného pobytu, vrátane ubytovania, pokiaľ tieto náklady nehradí pozývajúca alebo hostiteľská spoločnosť, organizácia alebo inštitúcia.

4. Žiadosť o okružné vízum sa preskúma a rozhodnutie o nej sa vydá bez ohľadu na pobyty povolené na základe predtým udelených krátkodobých víz, dlhodobých víz alebo povolení na pobyt, alebo na základe bezvízového styku v prípade krátkodobých pobytov.
5. O žiadosti sa rozhodne do 20 kalendárnych dní odo dňa podania prípustnej žiadosti. Vo výnimočných prípadoch sa táto lehota môže predĺžiť na najviac 40 kalendárnych dní.

Článok 7

Udeľovanie okružného víza

1. Uplatňuje sa článok 21 ods. 6, článok 24 ods. 1, 3 a 4, článok 25, článok 26 ods. 1 a 5, články 27 a 28, článok 29 ods. 1 písm. a) bod i) až iii), v) a vi) a písm. b) a článok 29 ods. 3 a 4 nariadenia (EÚ) č. xxx/201x [vízový kódex (prepracované znenie)].
2. Okružné vízum umožňuje viac vstupov na územie všetkých členských štátov, bez toho, aby bol dotknutý odsek 5.
3. O dĺžke povoleného pobytu sa rozhodne na základe dôkladného preskúmania žiadosti. Dĺžka povoleného pobytu nesmie presiahnuť jeden rok, avšak v súlade s článkom 8 môže byť predĺžená o ďalší rok.
4. Obdobie platnosti okružného víza zodpovedá dĺžke povoleného pobytu.
5. Ak je žiadateľ držiteľom cestovného dokladu, ktorý je uznaný jedným alebo viacerými, avšak nie všetkými členskými štátmi, v takom prípade, ak je plánovaný pobyt na území príslušných členských štátov dlhší ako 90 dní počas ľubovoľného obdobia 180 dní, je okružné vízum platné len na území členských štátov, ktoré cestovný doklad uznávajú.
6. Okružné vízum sa udeľuje v jednotnom formáte víz, ako je ustanovené v nariadení Rady (ES) č. 1683/95⁴³, a to so záhlavím označujúcim typ víza písmenom „T“.
7. Okrem dôvodov na odmietnutie, ktoré sú uvedené v článku 29 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. xxx/201x [vízový kódex (prepracované znenie)], sa vízum zamietne, ak žiadatelia nepredložia:
 - a) primeraný dôkaz o tom, že majú v úmysle zdržiavať sa na území dvoch alebo viacerých členských štátov dlhšie ako 90 dní počas ľubovoľného obdobia 180 dní bez toho, aby sa na území ktoréhokoľvek z týchto členských štátov zdržiavali viac ako 90 dní počas ľubovoľného obdobia 180 dní;
 - b) dôkaz, že majú nemocenské poistenie všetkých rizík, ktoré spravidla majú poistené štátni príslušníci členských štátov, ktoré chcú navštíviť.
8. Rozhodnutie o zamietnutí a dôvody, na ktorých sa takéto rozhodnutie zakladá, sa žiadateľovi oznámia prostredníctvom štandardného formulára uvedeného v prílohe II.

⁴³ Nariadenie Rady (ES) č. 1683/95 z 29. mája 1995 stanovujúce jednotný formát víz (Ú. v. ES L 164, 14.7.1995, s. 1).

Článok 8

Úprava udeleného víza

1. Uplatňuje sa článok 30 ods. 1, 3, 6 a 7 a článok 31 ods. 1 až 5, 7 a 8 nariadenia (EÚ) č. xxx/201x [vízový kódex (prepracované znenie)].
2. Okrem možnosti predĺženia platnosti z osobitných dôvodov uvedených v článku 30 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. xxx/201x [vízový kódex (prepracované znenie)] môžu držiteľia okružného víza požiadať o predĺženie platnosti okružného víza na území členských štátov, avšak nie skôr ako 90 dní a najneskôr 15 dní pred uplynutím platnosti tohto okružného víza.
3. Na preskúmanie žiadosti o predĺženie platnosti víza a na vydanie rozhodnutia o nej je príslušný konzulárny úrad v poradí ďalšieho členského štátu, ktorý žiadateľ plánuje navštíviť.
4. Žiadatelia požívajú o predĺženie platnosti víza predložením vyplneného formulára žiadosti uvedeného v prílohe I.
5. Za každú žiadosť o predĺženie platnosti sa vyberá poplatok 30 EUR.
6. Pokiaľ ide o pracovné povolenie, na predĺženie jeho platnosti sa v prípade potreby uplatňuje článok 5 ods. 7.
7. Rozhodnutie o žiadosti sa vydá do 15 kalendárnych dní odo dňa podania žiadosti o predĺženie platnosti.
8. Pri podaní žiadosti o predĺženie platnosti musia uchádzači preukázať, že aj naďalej spĺňajú podmienky vstupu a udelenia víza a že dodržia požiadavku, aby ich pobyt na území jedného členského štátu nepresiahol 90 dní počas ľubovoľného obdobia 180 dní.
9. Počas skúmania žiadosti o predĺženie platnosti môže príslušný orgán v odôvodnených prípadoch pozvať žiadateľov na rozhovor a žiadať o dodatočné doklady.
10. Obdobie platnosti možno predĺžiť najviac o jeden rok. Celková dĺžka povoleného pobytu, to znamená, dĺžka pôvodne povoleného pobytu a jeho predĺženie, nesmie prekročiť dva roky.
11. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o predĺženie a dôvody, na ktorom sa zakladá, sa žiadateľovi oznámia prostredníctvom štandardného formulára uvedeného v prílohe II.
12. Žiadatelia, ktorých žiadosť o predĺženie platnosti bola zamietnutá, majú právo odvolať sa. Odvolanie sa podáva proti členskému štátu, ktorý prijal konečné rozhodnutie o žiadosti o predĺženie platnosti, a v súlade s vnútroštátnym právom tohto členského štátu. Členské štáty poskytujú žiadateľovi podrobné informácie týkajúce sa postupu, ktorý sa má dodržiavať v prípade odvolania, ako sa uvádza v prílohe II.
13. Rozhodnutie o zrušení alebo odvolaní okružného víza a dôvody, na ktorom sa zakladá, sa žiadateľovi oznámia prostredníctvom štandardného formulára uvedeného v prílohe II.

Kapitola III – Administratívne riadenie a organizácia

Článok 9

Administratívne riadenie a organizácia

1. Uplatňujú sa články 35 až 43, článok 45, článok 52 ods. 1 písm. a), c) až f) a h) a článok 52 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. xxx/201x [vízový kódex (prepracované znenie)].
2. Členské štáty v súlade s prílohou III zostavia ročné štatistiky o okružných vízach. Tieto štatistiky za predchádzajúci kalendárny rok sa predložia Komisii každý rok do 1. marca.
3. Informácie o lehotách na preskúmanie žiadostí, ktoré sa majú poskytnúť širokej verejnosti v súlade s článkom 45 ods. 1 písm. e) nariadenia (EÚ) č. xxx/201x [vízový kódex (prepracované znenie)], zahŕňajú aj lehoty týkajúce sa okružných víz stanovené v článku 6 ods. 5 tohto nariadenia.
4. V rámci miestnej schengenskej spolupráce v zmysle článku 46 nariadenia Komisie (EÚ) č. xxx/201x [vízový kódex (prepracované znenie)] sa vymieňajú štvrtročné štatistiky o žiadostiach o okružné víza, o udelených a zamietnutých okružných vízach, ako aj informácie o typoch žiadateľov.

Kapitola IV – Záverečné ustanovenia

Článok 10

Pokyny o praktickom uplatňovaní tohto nariadenia

Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov prijme praktické pokyny na praktické uplatňovanie ustanovení tohto nariadenia. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 11 ods. 2.

Článok 11

Komitologický postup

1. Komisii pomáha výbor zriadený podľa článku 51 ods. 1 nariadenia Rady (EÚ) č. xxx/201x [vízový kódex (prepracované znenie)] (ďalej len „vízový výbor“).
2. Keď sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 12

Zmena Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda

Článok 20 ods. 2 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, sa nahrádza takto:

„2. Odsek 1 sa nedotýka práva každej zmluvnej strany za výnimočných okolností predĺžiť na viac ako 90 dní pobyt cudzinca na svojom území.“

Článok 13

Zmeny nariadenia (ES) č. 562/2006

Nariadenie (ES) č. 562/2006 sa mení takto:

1) Článok 5 sa mení takto:

a) v odseku 1 sa písmeno b) nahrádza takto:

„b) majú platné vízum, ak sa takéto vízum vyžaduje podľa nariadenia Rady (ES) č. 539/2001*, alebo sú držiteľmi platného okružného víza, ako sa uvádza v článku 3 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. xxx/201x **, platného povolenia na pobyt alebo platného dlhodobého víza;

* Nariadenie Rady (ES) č. 539/2001* z 15. marca 2001 uvádzajúce zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov, a krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti (Ú. v. ES L 81, 21.3.2001, s. 1).

** Nariadenie (EÚ) č. xxx/201x Európskeho parlamentu a Rady z xx.xx.201x, ktorým sa zavádza okružné vízum a mení Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, a ktorým sa menia nariadenia (ES) č. 562/2006 a (ES) č. 767/2008 (Ú. v. EÚ L xxx).“

b) odsek 1a sa nahrádza takto:

„1a. Na účely vykonania odseku 1 sa za deň vstupu považuje prvý deň pobytu na území členských štátov a za deň odchodu sa považuje posledný deň pobytu na území členských štátov. Obdobia pobytu povoleného na základe okružného víza, povolenia na pobyt alebo dlhodobého víza sa nezapočítavajú do výpočtu trvania pobytu na území členských štátov.“

c) vkladá sa nasledujúci odsek 3a:

„3 a. Odseky 1 až 3 sa uplatňujú *mutatis mutandis* na vstupy súvisiace s pobytmi na základe platného okružného víza.“

2) Článok 7 ods. 3 sa mení takto:

a) písmeno aa) sa nahrádza takto:

„aa) Ak je štátny príslušník tretej krajiny držiteľom víza alebo okružného víza uvedeného v článku 5 ods. 1 písm. b), dôkladné kontroly pri vstupe zahŕňajú aj overovanie totožnosti držiteľa víza/okružného víza a pravosti víza/okružného víza nahliadnutím do vízového informačného systému (VIS) v súlade s článkom 18 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008***;

*** Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 z 9. júla 2008 o vízovom informačnom systéme (VIS) a výmene údajov o krátkodobých vízach medzi členskými štátmi (nariadenie o VIS) (Ú. v. EÚ L 218, 13.8.2008, s. 60). „

b) predposledná veta písmena ab) sa nahrádza takto:

„Vo všetkých prípadoch, v ktorých nastanú pochybnosti týkajúce sa totožnosti držiteľa víza alebo okružného víza a/alebo pravosti víza alebo okružného víza, sa však do VIS nahliada systematicky s použitím čísla vízovej nálepky v kombinácii s overením odtlačkov prstov.“

c) pod písmenom c) sa bod i) nahrádza takto:

„i) overenie, či má daná osoba platné vízum v prípade, ak sa vyžaduje podľa nariadenia (ES) č. 539/2001, alebo platné okružné vízum, s výnimkou prípadu, keď je držiteľom platného povolenia na pobyt alebo platného dlhodobého víza; takéto overenie môže zahŕňať nahliadnutie do VIS v súlade s článkom 18 nariadenia (ES) č. 767/2008;“

Článok 14

Zmena nariadenia (ES) č. 767/2008

Nariadenie (ES) č. 767/2008 sa mení takto:

1) Článok 1 sa nahrádza takto:

„Toto nariadenie vymedzuje účel a funkcie vízového informačného systému (VIS) vytvoreného na základe článku 1 rozhodnutia 2004/512/ES a s ním súvisiacu zodpovednosť. Stanovuje podmienky a postupy na výmenu údajov medzi členskými štátmi o žiadostiach o udelenie krátkodobých víz a okružných víz, ako je vymedzené v článku 3 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. xxx/201x z xxx*, a o rozhodnutiach prijatých v tejto súvislosti, vrátane rozhodnutí o zrušení, odvolaní alebo predĺžení platnosti víza s cieľom uľahčiť preskúmanie týchto žiadostí a príslušných rozhodnutí.

* Nariadenie (EÚ) č. xxx/201x Európskeho parlamentu a Rady z xx.xx.201x, ktorým sa zavádza okružné vízum a mení Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, a ktorým sa menia nariadenia (ES) č. 562/2006 a (ES) č. 767/2008 (Ú. v. EÚ L xxx).“

2) Článok 4 sa mení takto:

a) v bode 1 sa dopĺňa toto písmeno:

„e) , okružné vízum“, ako je vymedzené v článku 3 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. xxx/201x;“

b) body 4 a 5 sa nahrádzajú takto:

„4. „formulár žiadosti“ je jednotný formulár žiadosti o udelenie víza uvedený v prílohe I k nariadeniu (EÚ) č. xxx/201x [vízový kódex (prepracované znenie)] alebo v prílohe I k nariadeniu (EÚ) č. xxx/201x,

5. „žadateľ“ je každá osoba, ktorá podlieha vízovej povinnosti podľa nariadenia Rady (ES) č. 539/2001 **, ktorá podala žiadosť o udelenie víza, alebo každá osoba, ktorá podala žiadosť o udelenie okružného víza podľa nariadenia (EÚ) č. xxx/201x;

**Nariadenie Rady (ES) č. 539/2001 z 15. marca 2001 uvádzajúce zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov, a krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti (Ú. v. ES L 81, 21.3.2001, s. 1). „

3) V článku 14 ods. 2 sa dopĺňa toto písmeno e):

„e) na základe žiadosti o predĺženie platnosti a za predpokladu, že držiteľ okružného víza naďalej spĺňa podmienky.“

Článok 15

Monitorovanie a hodnotenie

Komisia vyhodnotí uplatňovanie tohto nariadenia do [troch rokov od dátumu uplatňovania tohto nariadenia].

Článok 16

Nadobudnutie účinnosti

1. Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.
2. Uplatňuje sa odo dňa [6 mesiacov od dátumu nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia].
3. Článok 12 sa uplatňuje odo dňa [5 rokov od dátumu nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia].

4. Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné v členských štátoch v súlade so zmluvami.

V Bruseli

*Za Európsky parlament
predseda*

*Za Radu
predseda*